

Kraštovaizdis – žmogaus pakeista žemė

Seniai seniai mūsų planetą dengė tik miškai, tik žmogaus nepaliesta gamta. Bet kai žmonės pradėjo daugintis, kraustyti iš vietos į vietą ir apgyvendinti naujas teritorijas, kraštovaizdis pradėjo keistis. Žmonės dirbo žemę, sodino javus (kviečius, miežius, avižas, rugius), vėliau – daržoves ir kitas maistines kultūras. Taip pat pradėjo auginti gyvūnus – ožkas, karves, arklius, vištas.

Kraštovaizdis keitėsi, nes žmogui reikėjo vis daugiau gyvenamosios erdvės – vietos namui pasistatyti, tvartams, svirnamams ir kitiems ūkiniams pastatams, gyvulių aptvaramams. Žmonės pradėjo kirsti medžius, statyti namus, dirbti laukus.

Seniausioji statybinė medžiaga buvo mediena, po to žmogus išmoko degti molį, atsirado keramika, plytos, žmonijai vystantis ir tobulėjant, buvo vartojami vis geresni įrankiai ir kokybiškesnės medžiagos. Tobulėjant įrankiams ir vystantis žmonijos intelektui gerėjo pastatų kokybė, plėtėsi gyvenvietės. Tačiau tuo pačiu pablogėjo gamtos būklė. Žmogui reikėjo vis daugiau erdvės, kuri buvo atkovojojama iš gamtos. Miškus šiandien naikina gamyklų teršalai, upės – šiukšlės, gyvūnus baido triukšmas ir t. t. Gamtai kenkia ir kalnakasybos pramonė. Didžiausi kalnakasybos regionai Čekijoje yra Ostravos regione ir Mosto apylinkėse.

Dabar yra daug žmonių ir organizacijų, kurios kovoja, kad išgelbėtų bent paskutinius nesunakintos gamtos likučius.